

Denumire oficială	ȘTEFAN OCTAVIAN IOSIF
Categorie	Bust
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E
	Grădina Cișmigiu(Rotonda Scriitorilor)
	Parc
Edificare	Cornel Medrea
	Sculptor
Anul realizării	
Anul amplasării	1943
Anul reabilitării	
Cod LMI	B-III-m-B-20039
Cod DGAPMFP	1031
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	bust - murdărie și atac biologic soclu - atac biologic, scurgeri de murdărie;

Descriere tehnică

Dimensiuni: statuie: 0.91 m, soclu: 2,40 m

Material: statuie: marmură de Rușchița, soclu: piatră de Câmpulung

Pe fațada soclului este inscripționat: ST.O. IOSIF 1875-1913

Despre autor

Cornel Medrea (8 martie 1888, Miercurea Sibiului - 25 iulie 1964, București) a fost un important sculptor român. A studiat la Școala de Arte și Meserii din Zlatna, după care între 1909 și 1912 a urmat cursurile Școlii de Arte Decorative din Budapesta sub îndrumarea sculptorului Gyorgy Zala. Din 1914 a participat la Saloanele Oficiale de la București și la numeroase expoziții din afara țării. A fost distins cu Marele premiu la expoziția Internațională de la Paris în 1937, cu Premiul Internațional la Expoziția de la New York în 1939, iar în 1945 cu Premiul Național pentru sculptură. Între 1939 și 1964 a fost profesor de sculptură la Academia de Arte Frumoase din București. În anul 1955 a fost ales membru corespondent al Academiei Române.

Ambientale

2 spoturi încastrate în față

Istoric/poveste

Ștefan Octavian Iosif (11 octombrie 1875, Brașov - 22 iunie 1913, București) a fost un important poet și traducător român. A urmat studiile gimnaziale la Brașov și pe cele liceale la Sibiu și București. Între 1895 și 1903 a studiat la Facultatea de Litere și Filosofie din București, fără să-și ia însă licența. A fost redactor, încă de la înființare, al revistei „Sămănătorul” și a colaborat la „Adevărul”, „Convorbiri literare” sau „Cumpăna”. A primit premii ale Academiei Române pentru volumele Poezii în anul 1902 și Credințe în 1906. Alături de Emil Gârleanu și Dimitrie Anghel, a fost membru fondator al Societății Scriitorilor Români, prietenia dintre cei doi fiind de notorietate în epocă, în pofida tragicului sfârșit al acesteia.

Povestea de dragoste a celor doi prieteni care au cunoscut succesiv grațiile aceleiași femei, Natalia Negru, constituie unul dintre savuroasele episoade romantice ale lumii literare bucureștene. Iosif și Anghel au iubit aceeași femeie, pe poeta și prozatoarea Natalia Negru. Aceasta s-a căsătorit în 1904 cu Șt. O. Iosif, cu care a avut o fiică, pe Corina. În 1910 relațiile dintre soți se răcesc și, în 1911, cei doi divorțează cu sentința pronunțată pe 21 iunie 1911. Natalia Negru se recăsătorește la 3 noiembrie 1911, cu Dimitrie Anghel, care va muri de septicemie în 1914, în urma unei tentative nereușite de sinucidere prin împușcare, după ce își împușcase soția într-o criză de gelozie. Suspiciunea lui Anghel era că soția sa îi ducea încă dorul lui Șt. O. Iosif. Natalia Negru a supraviețuit rănirii și a trăit aproape încă 50 de ani.